

A.A. Кармалькова, Г.С. Пярвушына, К.С. Сульжыц

Узровень і адпаведнасць стаматалагічнай дасведчанасці дзяцей і іх бацькоў

Беларускі дзяржаўны медыцынскі універсітэт

Кафедра стаматалогіі дзіцячага ўзросту

Вызначэна стаматалагічная дасведнасць дзяцей і іх бацькоў па пытаннях прафілактыкі.

Ключавые слова: дзеці, бацькі, веды

Сістэма прафілактычнай аховы здароўя Рэспублікі Беларусь удасканальваеца ў напрамку дасягнення найвышэйшага ўзроўню здароўя ўсяго насельніцтва. Прафілактычная праца з'яўляецца падмуркам стратэгічнага развіцця аховы здароўя краіны і асноўным інструментам яго дасягнення [2, 3]. Прафілактычны накірунак з'яўляецца прыярытэтным у стаматалогіі дзіцячага ўзросту.

Папярэжанне захворванняў, кантроль за станам зубоў і паражніны рота, распачаты ў дзіцячым узросце дае вялізны эканамічны ефект у маштабах дзяржавы [5, 6].

Аднак узровень выкарыстання стаматалагічнай дапамогі дзіцячым насельніцтвам у нашай краіне – толькі 60%, а не 100% у адпаведнасці з рэкамендацыямі

Сусветнай арганізацыі аховы здароўя [1]. Найболш важным і слабым ланцугом у дзяйсненні мерапрыемстваў па першасной прафілактыцы асноўных стаматалагічных захворванняў з'яўляеца гігіенічнае выхаванне насельніцтва, стаматалагічнае асветніцтва, навучанне дзяцей і дарослых правілам гігіёны паражніны рота [4, 5]. Дагэтуль не даследвалася, на сколькі бацькі передаюць стаматалагічныя веды і навыкі сваім дзецям, удзельнічаюць у стаматалагічным “выхаванні” свайго дзіцяці.

Мэта даследвання

Мэтай нашай працы з'явілася вызначэнне ўзроўню стаматалагічнай дасведчанасці першакласнікаў і іх бацькоў па пытаннях прафілактыкі стаматалагічных захворванняў і адпаведнасці ведаў бацькоў ведам іх дзяцей.

Матэрыялы і метады

Па спецыяльна распрацаваных намі анкетах праведзены аналіз адказаў на пастваўленыя пытанні 122 першакласнікаў сярэднеадукацыйных школ г.Мінска і іх 122 бацькоў. Анкеты змяшчалі пытанні, што датычыліся прычын уznікнення захворванняў цвёрдых тканак зуба, мэта і частаты наведвання стаматолага, метадаў і сродкаў асноўнага і дадатковага дагляду за зубамі і паражнінай рота. Анкета для бацькоў, акрамя гэтых пытанняў, змяшчала пытанні аб ужыванні фтор-солі і карыстанні пастамі са фторам. Анкетаванне бацькоў і дзяцей праводзілася асобна.

Вынікі працы

Па выніках анкетавання, большасць дзяцей атрымлівае навыкі па стаматалагічнай гігіене ад сваіх бацькоў. Меньшая ж частка - ад стаматолага ці школьнага настаўніка ($P<0,05$). Удзел бацькоў у стаматалагічнай дасведчанасці дзяцей адлюстроўваецца ў адпаведнасці адказаў бацькоў адказам дзяцей на адны і тыя ж пытанні анкеты.

На пытанне “Ці вучыў стаматолаг дзіця, як правільна даглядаць за паражнінай рота?”, большасць бацькоў ($54,1\pm5,8\%$) адказалі “Так”; $32,4\pm5,4\%$ бацькоў адказалі адмоўна; $13,5\pm4,0\%$ бацькоў не памятала гэтага факту. Большая дзяцей ($75,6\pm3,9\%$) пазначылі, што даглядаць за зубамі іх вучылі бацькі; $13,0\pm3,0\%$ дзяцей не памятала, хто вучыў; $7,3\pm2,35$ дзяцей навучыў стаматолаг; $3,3\pm1,6\%$ - школьнага настаўніка.

Здароўе зубоў іх дзіцці залежыць ад шэрагу фактараў: рэгулярнай чысткі, рацыянальнага харчавання, спадчыннасці, рэгулярнага наведвання стаматолага. Так лічыць $33,8\pm5,5\%$ апытаных бацькоў. Прыкладна такая ж колькасць бацькоў ($29,7\pm5,3\%$) лічаць уплывовай толькі рэгулярную чыстку зубоў. Толькі на стаматолага ў пытанні здароўя зубоў спадзяеца $10,8\pm3,6\%$ бацькоў. Нязначная колькасць бацькоў лічыць уплывовымі толькі рацыянальнае харчаванне ($4,1\pm2,3\%$) або толькі спадчыннасць ($9,5\pm3,4\%$). А $12,2\pm3,5\%$ бацькоў не змаглі адказаць на гэта пытанне.

Дзіця пачало чысціць зубы з 3-х гадоў – адзначылі $32,4\pm5,4\%$ бацькоў. Амаль столькі ж бацькоў ($31,1\pm5,4\%$) не памятае, калі пачало чысціць зубы дзіця. Узрост 2 гады адзначылі $13,5\pm4,0\%$ бацькоў, па $4,1\pm2,3\%$ бацькоў адпаведна – 2,5 і 2 гады; $8,1\pm3,2\%$ – 1 год; $1,4\pm1,3\%$ – 8 месяцаў і $5,4\pm2,6\%$ бацькоў адзначылі

ўзрост 4 гады. У той жа час тольк $12,2\pm3,0\%$ дзяцей сцвярджае, што чысціць зубы з 3-ох гадоў. $31,7\pm4,2\%$ дзяцей, калі пачалі чысціць зубы, не ведаюць. Амаль столькі ж дзяцей ($30,1\pm4,1\%$) пазначылі ўзрост 4 гады; $8,9\pm2,6\%$ – 5 гадоў; $13,0\pm3,0\%$ – 6 гадоў; па $1,6\pm1,1\%$ адзначылі 1 і 2 гады. Розніца паміж адказамі дзяцей і іх бацькоў дакладная ($P<0,05$).

Большасць бацькоў ($75,7\pm5,0\%$) лічыць, што дзіця павінна чысціць зубы 2 разы ў дзень, а $6,8\pm2,9\%$ – 1 раз у дзень ($P<0,001$). У той жа час $68,9\pm5,4\%$ бацькоў сцвярджае, што іх дзіця чысціць зубы 2 разы ў дзень; і $23,0\pm4,9\%$ – 1 раз у дзень. Значная частка дзяцей сцвярджае, што чысцяць зубы 2 разы ў дзень ($49,6\pm4,5\%$) і $26,0\pm4,0\%$ не змагла адказаць на гэта пытанне. Сцвярджаюць, што чысцяць зубы 1 раз у дзень $16,3\pm3,3\%$ дзяцей; $7,3\pm2,3\%$ – 3 разы ў дзень.

Большасць бацькоў ($56,8\pm5,8\%$) ведаюць, што чысціць зубы дзіця павінна раніцай і ўвечары пасля ежы, аднак значная іх частка ($21,6\pm4,8\%$) лічыць, што чысціць зубы дзіця павінна раніцай перад ежай, а не пасля яе. Нязначная колькасць бацькоў называе толькі раніцу або толькі вечар. Не ведае, калі дзіця павінна чысціць зубы $4,1\pm2,3\%$ бацькоў. Пры гэтым толькі $33,8\pm5,5\%$ бацькоў сцвярджае, што іх дзіця чысціць зубы раніцай і ўвечары пасля ежы, $32,4\pm5,4\%$ бацькоў – раніцай перад ежай. Прыймаюць, што дзіця павінна чысціць зубы толькі ўвечары пасля ежы $16,2\pm4,3\%$ бацькоў. Значная частка дзяцей ($39,0\pm4,4\%$) адзначыла, што чысцяць зубы раніцай і ўвечары пасля ежы; $18,7\pm3,5\%$ – толькі раніцай; $14,6\%$ – пасля кожнага прыёму ежы; $9,8\pm2,7\%$ – толькі ўвечары і $17,1\pm3,45\%$ не ведалі, як адказаць на гэта пытанне.

Большасць бацькоў ($75,7\pm5,0\%$) сцвярджае, што дзіця пры чыстцы зубоў карыстаецца пастай са фторам; $14,8\pm4,1\%$ – без фтору; $9,5\pm3,4\%$ не ведае, ці змяшчае фтор паста дзіцяці.

Адзначылі, што іх дзіця ўжывае салодкае паміж асноўнымі прыёмамі ежы $60,8\pm5,7\%$ бацькоў, $5,4\pm2,6\%$ – разам з асноўнымі прыёмамі ежы, $20,3\pm4,7\%$ – 1 раз у дзень, $12,2\pm3,8\%$ – 1 раз у 2-3 дні.

$70,3\pm5,3\%$ бацькоў ведае, што дзіця неабходна вадзіць да стаматолага 2 разы ў год дзеля прафілактычнага агляду, але толькі $33,8\pm5,5\%$ бацькоў робяць гэта. Лічаць, што дзіця трэба вадзіць да стаматолага па меры ўзнікнення проблем

$4,1\pm2,3\%$ бацькоў, а $33,8\pm5,5\%$ бацькоў водзіць дзіця да стаматолага толькі па меры ўзнікнення проблем. Лічаць, што трэба вадзіць дзіця для прафілактычнага агляду 1 раз у год $20,3\pm4,7\%$ бацькоў; $28,4\pm5,2\%$ бацькоў робяць так.

Тое, што дзіця павінна чысціць зубы рухамі, адпаведнымі метаду Марталлера, ведаюць большасць бацькоў ($62,2\pm5,6\%$), але $14,9\pm4,1\%$ бацькоў пазначылі вымятальныя рухі, $5,4\pm2,6\%$ – кругавыя, а $17,6\pm4,4\%$ не ведалі адказу на гэтае пытанне. Пры гэтым большая частка дзяцей ($37,4\pm4,4\%$) не ведала, якімі рухамі трэба чысціць зубы; толькі $26,0\pm4,0\%$ дзяцей пазначылі рухі, адпаведныя метаду Марталлера, $19,5\pm3,6\%$ – толькі вымятальныя рухі, $6,3\pm3,3\%$ – толькі кругавыя. Розніца паміж адказамі бацькоў і дзяцей дакладная ($P<0,05$), што кажа аб недастатковай перадачы ведаў бацькамі іх дзесям, пры там, што большасць бацькоў валодае патрэбнымі ведамі.

Лічаць, што дзіця павінна чысціць зубы на працягу 2-ух хвілін $62,2\pm5,6\%$ бацькоў, $28,4\pm5,2\%$ – 1 хвіліну; $4,1\pm2,3\%$ – 30 секунд; $5,4\pm2,6\%$ не ведалі колькі. Большая частка дзяцей ($36,6\pm4,3\%$) не ведала, як працягla яны чысцяць зубы; $24,4\pm3,9\%$ дзяцей – сцвярджаюць, што чысцяць 2 хвіліны; $21,2\pm3,7\%$ – 1 хвіліну; $17,1\pm3,4\%$ – 30 секунд. Розніца паміж адказамі бацькоў і дзяцей дакладная ($P<0,05$), што ўказвае на недастатковае засяроджванне ўвагі дзяцей на важнасці працяглай чысткі зубоў бацькамі.

Большасць бацькоў ($74,3\pm5,1\%$) ведаець, што зубную шчотку дзіцяці трэба мяняць 1 раз у 3 месяцы, а $14,9\pm4,1\%$ бацькоў лічаць, што трэба мяняць 1 раз у паўгода. Пры гэтым толькі $55,4\pm5,8\%$ бацькоў мяняюць шчотку дзіця 1 раз у 3 месяцы; 1 раз у год мяняюць шчотку дзіцяці $24,3\pm5,0\%$ бацькоў. $6,8\pm2,9\%$ бацькоў лічыць, што зубную шчотку дзіцяці трэба мяняць па меры разлахмачвання шчаціння; $1,4\pm1,3\%$ – 1 раз у год; $2,7\pm1,9\%$ бацькоў не ведаюць адказу на гэте пытанне. Адзначылі, што бацькі мяняюць ім шчотку па меры разлахмачвання шчаціння, $32,5\pm4,2\%$ дзяцей; $22,0\pm3,7\%$ дзяцей пазначылі 1 раз у год; $13,8\pm3,1\%$ – 1 раз у паўгода; $13,0\pm3,0\%$ – 1 раз у 3 месяцы; $17,9\pm3,5\%$ не ведалі, як часта бацькі мяняюць ім шчотку.

На пытанне “Ці карыстаецца Ваша дзіця дадатковымі сродкамі гігіёны?” большасць бацькоў ($66,2\pm5,5\%$) адказалі адмоўна; $29,7\pm5,3\%$ – станоўча; $3,0\pm2,3\%$ бацькоў не змаглі адказаць на гэта пытанне.

Такім чынам, стаматалагічная дасведчанасць першакласнікаў і іх бацькоў па пытаннях прафілактыкі карыёзу зубоў і гігіенічнага дагляду за паражнінай рота недастатковая. Стаматалагічная дасведчанасць дзяцей залежыць у першую чаргу ад удзелу і зацікаўленасці бацькоў у стаматалагічным здароўі дзіцяці. Перадача стаматалагічных ведаў і навыкаў дзесяткам здайсняеца бацькамі не ў поўнай меры. Дзецы і бацькі маюць патрэбу ў асэнсаванні неабходнасці мадыфікацыі ладу жыцця і дасягнення змянення паводзін для павышэння санітарнай культуры і матывацыі да гігіёны паражніны рота. Неабходна заўсёды здзяйсняць і ўдасканальваць інфармацыйна-адукацыйную масавую прафілактычную работу, выкарыстоўваючы ўсе дасціпныя метады і сродкі стаматалагічнай асветніцкай дзейнасці.

Літаратура

1. Ахова здароўя ў РБ : афіц. стат. зб. Минск, 2004. 200 с.
2. Доклад о состоянии здоровья в мире. ВОЗ. 2008г. 125 с.
3. Жарко, В.И. Год здоровья и высоких технологий / В.И. Жарко // Медицинский весник. 2009. № 10.
4. Лунёва, Н.А. Отдаленные результаты проведения образовательной стоматологической программы для школьников младших классов / Н.А. Лунева, Е.Е. Маслак // Стоматология детского возраста и профилактика. 2007. № 4. С. 59–62
5. Максимова, В.П. Основание для оптимизма / В.П. Максимова // Клиническая стоматология. 1998. № 2. С. 90–91
6. Морозова, Н.В. Состояние и перспективы развития стоматологической помощи детям в условиях перехода к рыночным отношениям: автореф. дис. ... канд. экон. наук / Н.В. Морозова. М., 2001. 61 с.
7. Нацыянальная праграма дэмографічнай бяспечы Рэспублікі Беларусь на 2007–2010 гг.: Мінск, 2007. 98 с